

Mindennapi imádság Jézus Szívéhez

Jézus Szentséges Szíve, a mai napon Tebenned, a Te kegyelmedben akarok élni, benne megmaradni, akármi történik is. Tarts távol a bűntől, és erősítsd akaratomat, hogy ügyelni tudjak érzéseimre, képzeletemre és szívemre.

Segíts, hogy megszabaduljak bűnre vezető hibáimtól. Kérlek, add meg ezt nekem a Szeplőtelen Szűzanya által. Ámen.

Közösségeink:
Új kisközösségek a plébánián
Megújul a Barossi Karitás!

Tevékeny szeretet
a Szent Bernát házban

Gyereksarok:
Karácsonyi agamográf

A BAROSS GÁBOR-TELEPI JÉZUS SZÍVE
EGYHÁZKÖZSÉG HIVATALOS LAPJA
5. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

December
2022.

JÉZUS SZÍVE

★ Alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint! ★

Karácsonyra készülünk...

Kedves Testvérek!

Karácsony évről évre visszatérő ünnepe, talán segít bennünket abban, hogy figyelmünk az igazi értékekre irányuljon. Adventi szentmisék áldozás utáni, befejező könyörgései általában így zárulnak: „amellyel már mostani mulandó életünkben megtanítasz arra, hogy az égiet szeressük, és az örökkévalóhoz ragaszkodjunk”. Hogyan tud segíteni ebben a karácsony, mit jelent keresztényként, a mai világ kihívásai közepe megünnepelni Jézus születését, mi teszi széppé, meg-hitté? Ebben próbálok segítséget nyújtani!

Az első és legfontosabb, hogy ne tévesszen meg a mai világ, ne tévesszen meg a média és a fogyasztói társadalom, sőt a körülöttünk zajló események. Tegyük a legelején egyértelművé: a karácsony egyházi ünnep! Jézus Krisztus születését, a második isteni személy megtestesülését, az Isten emberré le-vését és felénk örökre kimondott szeretetét ünnepeljük. Ezért a mi karácsonyunkban is helyet kell adni az Istennek. Készül-jünk hálaadó imádságokkal, egyházi énekekkel, olvassuk fel az evangéliumból Jézus születésének történetét, különösen aján-lott Lukács evangéliumát használni, akár ki lehet osztani a sze-repeket, és el is lehet játszani. Legyen a fa alatt a betlehem, figurák vagy kép. Adjunk időt és helyet a közös imádságnak és örömeink, de akár bánataink megosztásának. Imádkozhatunk egy-egy gyertyát meggyújtva elhunyt szeretteinkért.

A második - és szintén fontos - az a személyesség. Isten hús és vér testet vett fel, valódi kisbabaként lépett be a mi vilá-gunkba, édesanyja át tudta ölelni, meg tudta érinteni, karjaiba vehette. A mi karácsonyunk is attól lesz értékes, ha a szemé-lyek együtt vannak. Legyenek beszélgetések, közös megosztá-sok, közös játékok. Kicsik és nagyok, gyermekek és felnőttek együtt legyenek, együtt készüljenek. Lehet együtt a sütemé-nyeket készíteni, sőt főzni, lehet együtt takarítani, együtt sé-tálni, kirándulni, vagy ha van hó, akkor szánkózni, hógolyózni.

Bátran érintsék meg egymást a családtagok, egy simogatás, egy ölelés, mindennél fontosabbak ennél az ünnepnél.

A harmadik és egyben utolsó gondolat, hogy merjük bátran elkülöníteni, ami nem a karácsonyhoz tartozik. Az erős zajt, a harsány nem odaillo zenét, filmet, sőt magatartást. Adjunk te-ret a betlehemi hangulatnak, amelyet két lényeges erény ha-tároz meg, hiszen betlehem is Isten belsőjének feltárulkozása, a csendesség és a béke. Ha erre a két erényre odafigyelünk, akkor megtapasztalhatjuk karácsony meghittségét!

Kedves keresztény Testvéreim, ezekkel a gondolatokkal kívá-nok jó készülődést az ünnepre, és kívánok mindenkinek áldott, meghitt karácsonyi ünnepeket!

Zsolt atya

KÖZÖSSÉGEINK

Új kisközösségek a plébánián

„Ha nincsenek hitbéli barátaink, akkor valószínűleg saját hitünk is lassabban, kevésbé kitartóan tud növekedni, vagy éppen nagyobb eséllyel követünk el hibákat, és teszünk rossz lépéseket. Ha azonban vannak olyan baráti kapcsolataink, amelyeknek Krisztus áll a középpontjában, akkor Jézussal olyan kapcsolatba kerülhetünk, amelyre egyedül nem lennének képesek. Más szóval: a hitünk csak kapcsolatok révén tud fejlődni.” (White - Corcoran: Újjáépítve, 173.o.)

A nyári táborokban rendszeresen téma volt, és plébániai közösségben sokakban felmerült az igény, hogy jó lenne kisközösségekben szorosabbra fűzni kapcsolatainkat. Bár a vasárnapi miséken és a plébániai programokon rendszeresen találkozunk, úgy gondoltuk, hitünk elmélyítésében nagyban segítenek a kisközösségek.

Idén októberben ezért Zsolt atyával egyetértésben elkezdődött a plébánián kisközösségek szervezése. A komoly érdeklődésnek köszönhetően jelenleg hat csoportban, összesen 53-an tagjai ilyen kisközösségnek, ezek főleg házascsoportok, de alakult egy női csoport is. Cél, hogy ezek az 5-12 fős csoportok, kisközösségek havonta találkozzanak, hogy megosszák egymással hitéletüket, imaéletüket, hétköznapi gondjaikat és örömeiket. Emellett az is cél, hogy a kisközösségek aktívan részt vegyenek a nagyobb plébániai közösség életében.

Amennyiben további érdeklődés mutatkozik, lehetőség van újabb kisközösségek létrehozására. Úgy tervezzük, hogy legkésőbb jövő szeptemberben újabb közösségeket indítunk útjukra. Akit érdekel a lehetőség, keressen minket bizalommal személyesen vagy e-mail-en (tamas.szigetvari@gmail.com).

Szigetvári Kriszti és Tamás

Babaház kicsiknek és nagyoknak

Szőke-Kis Anita vagyok, a Babaház új házigazdája. 2015 novemberében költöztünk Baross Gábor-telepre, akkor kezdtem ismerkedni a plébániával. Az első kisfiammal itthon töltött idő alatt sokat segítettek nekem az itteni kedves anyukák; többek között a Babaházba is szeretettel hívtak. Az azóta eltelt években még két gyermekünk született, én pedig igyekeztem a munka és az itthonlét között navigálni; végül az egyensúlyt a harmadik gyermek érkezése hozta el számomra. Sok mindent kaptam az évek során, lelki feltöltődést, kedves ismerősöket, ötleteket, tanácsokat; igyekszem ezt tovább adni a megújuló Babaházban. A kötetlen beszélgetések mellett változatos programokat igyekszünk megvalósítani: a gyerekek kedvére zenés-éneklős foglalkozás, anyukáknak különböző témák kibeszélése, barkácsolás kicsiknek-nagyoknak. Ha az időjárás megengedi, sokszor kint játszunk a gyerekekkel a plébánia udvarán; arra is van példa, hogy játszótéren találkozunk, mindig a társaság és a jelenlévő gyerekek igényeihez igazodva. Szeretettel várjuk a kisgyermekes szülőket csütörtökönként 9:30-tól a plébánián, bármilyen kérdés esetén keressetek bizalommal!

Szőke-Kis Anita
szokeanca@gmail.com, 06303366141

Megújul a Barossi Karitás!

A plébánián működő karitás csoportnak fő célja továbbra is a környéken élő rászoruló felkutatása és segítése közösségünk együttműködésével. Idén karácsony előtt például a hívek adományainak köszönhetően tartósélelmiszer-csomagokat osztott szét a plébániánk területén élő, nehéz helyzetben lévő családok és idősök között. Összesen 6 nagycsalád és 14 egyedül, vagy kisebb családban élő idős ember kapott karácsonyi csomagot egyenként közel 10.000 Ft értékben.

A karitás csoport munkáját továbbra is segíti Pástiné Bóna Krisztina, Hajderné Tisje Zsófia, Löcher Zsuzsanna, valamint részt vesz benne a most bekapcsolódó számos új karitásztag. Idén karácsonykor a cserkészek is segítettek.

Szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik önkéntesként tudnának segíteni, akár eseti, akár állandó jelleggel. Az együttes munkát Sisak Andrásné hangolja össze.

sisakandrasne@gmail.com

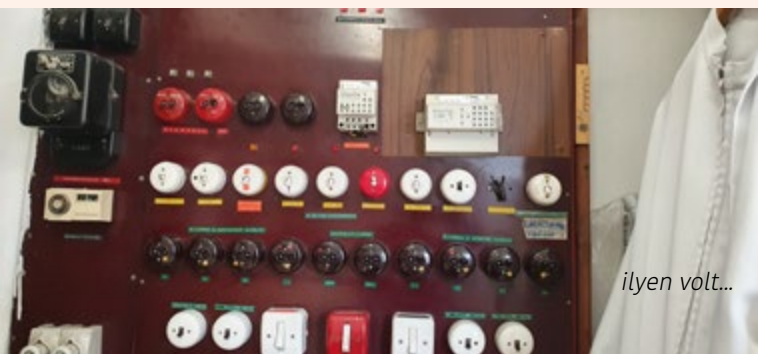
Templom világítása

A Baross Gábor-telepi Jézus Szíve templom világítási rendszerre az ezredforduló környékén lett utoljára felújítva. Ekkor az 1981-ben létesült világítótestek nagy részét lecserélték a halogén és kompakt fénycsöves lámpatestekre. Az 5,5 méter magasan elhelyezett lámpatestekhez havi szinten kellett felmászni a rendszeresen kiégett fényforrások miatt. A kapcsolószekrényt nem érintette a 2000 környékén történt felújítás, ezért gyakorlatilag 40 éves elektronikai állapotokat tükrözött elavult kapcsolókkal. A templom vezetékrendszer is teljesen elavult.

Az Egyházi épített örökség védelme és egyéb beruházások támogatása projekten keresztül a plébánia Templom világítása pályázaton 14.387.830 forint vissza nem térítendő támogatást nyert el. Ebből a pályázati pénzből felújításra került a templom villamos hálózata, új led, energiatakarékos lámpatestek és fényszórók kerültek felszerelésre, és teljesen megújult a kapcsolószekrény. Modern DALI (Digital Addressable Lighting Interface) alapú vezérlést kapott, amely azt jelenti, hogy a világítási kábelek a különféle igényeknek és liturgiáknak megfelelően programozhatóak, illetve állíthatóak lesznek. A projekt valószínűleg december vége felé fejeződik be teljesen.

Köszönet illeti meg Bayer Balázst, aki az egésze munkát összefogja és menedzseli, illetve Nagy Gábort, a kivitelezőnket, aki a nehézségek és anyagihiány ellenére is vállalták a projektet, de köszönet illeti meg Löcher Jánost is, aki ellenőrként és mérnökként segíti a munkát és az előkészületben résztvevőket: Baksai Gergelyt, Szauer Kristófot és Turcsik Istvánt és nem utolsósorban Apáthy Zsuzsát, aki pályázatírónk volt.

Zsolt atya

ilyen volt...

Új csapatfőnök a cserkészek élén

Hajder Kinga vagyok, Barossra születtem, és amikor iskolás lettem, a szüleimnek nem volt kérdés, hogy cserkészetre járassanak. Az elmúlt 13 évben körülbelül 400 őrsgyűlésen, 150 egyéb programon, 35 portyán és 14 cserkész táborban vettem részt. A csapatnak akkoriban kb. 40 tagja volt, mára ez a szám 181.

Azt a sok szeretetet és törődést, amit az évek során a vezetőimtől kaptam 2018-ban kezdtem el "törleszteni", amikor elvégeztem az őrsvezetőképzőt, és ezáltal én is vezető lettem. A cserkészlet fontos része, hogy a fiatalokat fokozatosan egyre több felelősséggel és feladattal bízva meg, így egyszer csak én is azt vettem észre, hogy életem jelentős részét a cserkészlet teszi ki. 3 évvel később elvégeztem még egy képzést, ezután idén nyáron lettem csapatparancsnok. A csapat vezetésében mellettem áll Szauer Tünde, Szigetvári Vilma és Göncz Berci is. Ezen kívül sok fiatal őrsvezető is tevékenykedik. Hétről hétre áldozza idejét, erejét és energiáját arra, hogy a gyerekeknek izgalmas és értékes őrsgyűléseket tartson.

Hálás vagyok Istennek, a feladatért, amit rám bízott, és bár nem mindig sikerül tökéletesen, az Ő segítségével igyekszem BiPi (a cserkészlet alapítója) szavait megvalósítani: "Igyekeztek ezt a világot egy kicsit jobb állapotban magatok mögött hagyni, mint ahogy találtátok."

Hajder Kinga

Tevékeny szeretet a Szent Bernát házban

A Szent Erzsébet Karitászi Központ az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye karitászi igazgatósága idén a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánián rendezte meg az önkéntesek részére a Szent Erzsébet napi lelkinapot. A lelkinap ünnepi szentmisével zárult, ahol az ukrajnai háború miatt kialakult menekülthelyzetben példamutató módon segítő önkéntesek kaptak köszönő okleveleket.

Külön köszönet illeti a Budapest Baross Gábor-telepi Jézus Szíve plébánia tagjait, főtisztelendő Bakos Zsolt kormányzó atyát és a plébánia önkénteseit, Hazslinszky Gábort, Löcher Zsuzsannát, Saflánzskyné Zsuzsannát és Saflánzsky Józsefet, Szauer Kristófot, Turcsik Istvánt és a sok más alkalmi önkéntest, akik március és augusztus között példaértékű összefogással előkészítve a kárpátaljai menekült családoknak a Szent Bernát házat, fogadták és mindvégig gondozták az ott lakó 15-16 családot, több mint 40 főt.

A plébánia és az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Szent Erzsébet Központja összefogásával pótoltuk a hátrahagyott otthon melegét. A családok részére megszerveztük az orvosi ellátást, az iskolába járás lehetőségét, a tartózkodási és menekültügyi dokumentumok megszerzését.

Külön kulturális és közösségi programokat is szerveztünk (pl. színház- és állatkertlátogatás) számukra, miközben az egyházközség hívei és a karitászi központ munkatársai napi szinten látták el őket minden, a családok megélhetéséhez szükségessé eszközökkel, élelmiszerekkel és napi étkeztetés is biztosítva számukra. Kerestünk munkalehetőséget is azok számára, akik nem dolgoztak. Augusztus közepétől új szálláshelyekre költöztek, részben Budapesten találtak lakhatási lehetőséget.

Hálásan köszönjük ezt a következetes, áldozatkész és szeretetteljes munkát az egyházközségnek, amivel Krisztus szeretetéről tettek tanúságot a tevékeny szeretet eszközeivel. Kísérje az Úr áldása, a Szentlélek ereje és a Szűzanya oltalma életüket és szolgálataikat!

Csorba Gábor

Szent Erzsébet Karitászi Központ igazgatója

Fekete István: Roráte

Olyanok ilyenkor a csillagok, mint az álmos gyerek szeme. Kicsit hunyorognak. És még nem tudják: sírásra vagy nevetésre nyílnak-e, avagy aludjanak tovább. Hát, csak pislognak. Enyhe az idő, a szél csak a kerítések mellett lézeng, ámbár elég hűvösen. Az ablakok néhol nézik már a hajnalt, néhol nem, és a csizmák nem kopognak a gyalogjárón, inkább csak cuppognak.

Néhol egy halk szó, néhol az se. Néhol csak árnyak járnak. Néhol kis lámpások imbolyognak és mutatják, hova kell lépni. Ámbár hiszen sár van mindenütt. Az ég még sötét. A tegnap gondja, mintha még aludna, a mai még nem ébredt fel. S a falu csak tiszta önmagát viszi a hajnali misére. Ajtó nem csattanik, kiáltás nincs.

A külső mozgás bekúszik a templomba s megnyugszik. Suttog egy kicsit, vár, s amikor már a gyertyák lángja is meggyúlik a várakozástól, felkiált az időtlen vágy: „Harmatozzatok égi Magasok!”

Mise végére egészen bemelegedett a templom, szinte otthonos lett. Legalább is így érezte ezt Baka Máté az alszgeből, de így érezte ezt Hosszú Illés is ugyanonnan. Ámbár, ha tudták volna, hogy most egy véleményen vannak, aligha érezték volna, nagy harag volt ugyanis a két öreg között. Kitartó, régi harag. Formája sem volt már, nem is emlékeztek, ló volt-e az oka vagy asszony, mindenesetre ragaszkodtak hozzá, mint beteg szilva a fához.

És most bóbiskolva várják, hogy kiürüljön a templom. Az ajtóban még mozgás, hát csak ülnek tovább, sőt Illés a lábát is kinyújtja, mert úgy kényelmesebb. Illés nem szereti a tolongást. De egyébként is ráér. Félszemmel odapislant Mátéra, hogy alszik-e már, mozdul-e már, de Máté nem mozdul. Amilyen kutya, konok ember volt világéletében, azt várja – gondolja Illés – hogy én menjek előbb. De abból nem eszel! Pedig már a gyertyát is eloltotta a dékán. Azaz a harangozó, szóval a sekrestyés. Azután: csend.

Illés gondol erre, gondol arra, állát behúzza a meleg nyakravalóba és a szeme szép lassan lecsukódik.

– Nem! – ijed meg. – ezt igazán nem szabad – s Mátéra néz, aki úgy látszik elaludt.

Hö-hö-hö. Ez hát a híres? – mosolyodik el magában. Pedig három évvel fiatalabb. Nem nagy idő, az igaz, de mégis csak fiatalabb. Aztán meg, milyen sárgák a fülei. Na, akár a halotté. Uram Isten! Csak nem lett vele valami?

Harag ide, harag oda – a rothadt szilva is lepottyanik egyszer a fáról – csendben odamegy Mátéhoz, és kicsit borzongva megérinti a vállát.

– Hallod-e, te! Máté!

Máté felhorkan:

– Hö?! Mi? – és néz Illésre, mint a csodára.

– Te vagy az, Illés?

– Én hát. Hát mondok megnézlek, mert olyanformán ültél, hogy ...

És nézi egymást a két öreg.

A templomban meleg csend, a kőszentek elmosolyodnak.

– Kicsit megszedültem – hazudja Máté. De áhítattal. Mert tele van a szíve. Szereti most Illést így közel látni. Már elmúltott.

– Há no! Hál Istennek, akko menjünk.

És egymás mellett kicsoszognak a templomból.

Mi volt ez, Szentatyám? – néz fel egy pufók kis angyal Szent Péterre, ahogy az ajtó becsukódott. Olyan meleg lett a szívem egyszerre.

Két ember kibékült – mondja a főszent. És melegen sóhajt.

– Hjoj! Csoda! – suttogja a kis angyal.

– Hát bizony. A mai világban ...

– És most mit csinálnak?

– Nézz utánuk, fiam.

A két öreg közben Illés háza elé ér. Az utca üres, a kémények lágy selymet füstölnek a reggelnek, s a kertekben puhán békét álmodnak a fák.

– Gyere be, Máté, rég voltál nálunk – mondja Illés. Lángost sütött a lányom...

A kis angyal kérdően néz a főszentre:

– Mi az a „lángos”, Szentatyám?

A toronyban ekkor hetet ütött az óra. S e földi hangtól megmerevedtek újra a szobrok, de a mosolygás mintha ott maradt volna az arcukon.

(1949)

Fekete István: Régi karácsony, Új Ember Kiadó, 1994.

Rudnyánszky Gyula: Karácsonyi mese

Szegény apának otthon kis fia!
Karácsonyest van - s nincs mit adnia.
Nem jut se játék, sem egy gyertyaszál...
Az utca sarkán mozdulatlan áll.
Sűrög- forog föl s alá a nép...
Szívébe tör nyilall, bármerre lép.
Szél hordja szét a hó szilánkjait;
Mindenki visz magával valamit.

Boldog szülők!... Az mily gyorsan halad!
Tán kincseket rejt a kabát alatt?
Vállára ez karácsonyfát emel...
Fájó szívéből sóhaj röppen el.
Hát árva koldus ő legyen csupán?
Hadd nyúljon inkább a másé után!
De nem! nem...Áldott szent karácsonyest!
Ne érje szenny a lelket!...S futni kezd.

És fut hazáig...Lázasan piheg...
Fél ajtaját ily arccal nyitni meg.
Nem/ nem!... Simuljon a harag!
A szemek is csak titkon sírjanak!
S belép a szűk szobába... Hű neje
Szerelmes csókban összeforr vele,
"Nézd, nézd! - susogja - van karácsonyunk!
Nézd, mily vidám, mily boldog a fiúnk!"

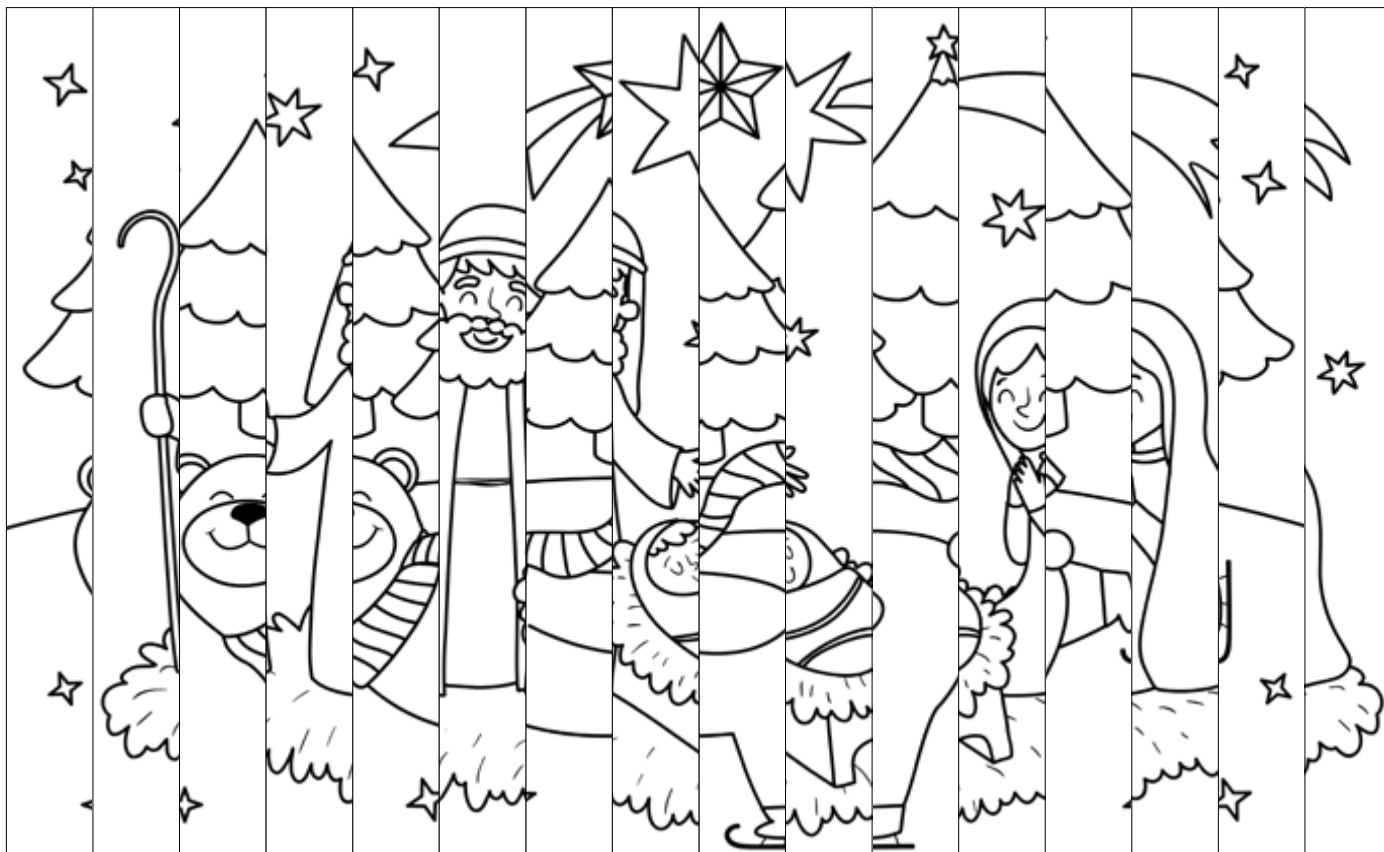
Az apa fölnéz s álmétkodva áll:
Egy tört fenyőág s egy kis gyertyaszál,
Csak ennyi, nem több; ez jutott neki...
És a gyerek, lám, hogy dédelgeti!
A gyertya ég az egy szál kis fenyőn.
"Jézus küldte, úgy-e én szülöm!
Jézus jó, s ha én is jó leszek,
Szeretni fog!..." csacsogja a gyerek.

A csüggedt férfi ajkán ég a láz,
Ráhajlik a nő s halkán magyaráz:
"Az este kinn a lépcsőn lettem én...
Sok úr lakik a házban, - fölvevém".
És a fiúcska játszik boldogan;
Tapsol, dalol, karácsonyeste van.
S mikor kilobban a kis gyertyafény,
Elalszik édesanyja kebelén.

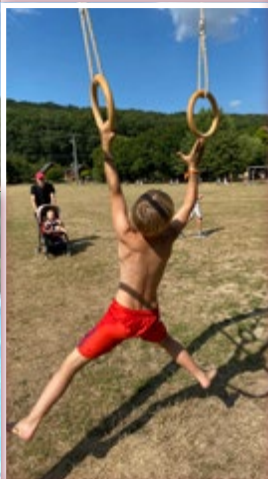
S mint lezárja két fáradt szemét,
Őrangyal óvja csöndes szenderét;
Álmában is még jóízűt kacag;
Vele bohó tündérek játszanak.
Fönn jár az égben; játszva ér oda.
Nem tévedett el - és ez nem csoda:
Egy kis fenyő s egy gyertyaszál elég,
Hogy megmutassa merre van az ég.

GYEREKSAROK

Egy-egy karácsonyi kép szeleteit egymás mellé helyeztük, színezd ki őket, majd harmonikaszerűen összehajtogatva megláthatod a két képet. Jó színezést!

PLÉBÁNIAI TÁBOR 2022

Kövessd a plébánia híreit, eseményeit!

- ▶ www.barosstemplom.hu
- ▶ www.facebook.com/barosstemplom
- ▶ [barossforum levelezőlista](mailto:barossforum@barosstemplom.hu)
(feliratkozas@barosstemplom.hu)

Impresszum

Felelős kiadó: Bakos Zsolt plébániai kormányzó
Szerkesztő: Müller Eszter, Tördelés: Veress Ábel

Írj nekünk, ha észrevételed van, ha híred van, ha szívesen részt vennél az újság szerkesztésében!
kommunikacio@barosstemplom.hu